

ба, тя принуди предосторожнія нѣмски пълководецъ въ Алзасъ, Ген. Вердера, да земи мѣрки противъ нея, за да не би сношенія-та на главна-та войска съ Германія да пострадатъ. За да осигори той пѣтица-та на тѣзи сношенія трабаше да привземе кѣмъ южна Франца колко-то по-много денартаментни негови-тѣ сили му позволяваха, да ся укрепи въ градища-та и въ сгодни-тѣ мѣста, и да отдалечи, колко-то по-много е възможно, френскитѣ войски отъ железници-тѣ на Алзасъ и Лотарингія. За постиганіе-то на тази цѣль той испроводи Ген. Келера кѣмъ югъ и на 15 Септем. градъ на *Колмаръ* падна въ рѣце-тѣ му, а слѣдъ него и *Милхаузенъ*. Предаваніе-то на *Страсбургъ*, като освободи 60.000 Нѣмски войници, улесни още по-много това предпріятіе. Страсбургъ е една отъ първи-тѣ крепости въ Европа, но немарливостъ-та на Наполеоново-то правителство, кое-то бѣше пренебрегало да уягчи калетата, да набави храни, да турн доволно войска, направи безполезна тази крепость. Прускитѣ войски, снабдени съ превъзходни топове, обсадиха града и най-сетне го бомбардираха страшно. Една голяма часть отъ Страсбургъ негови-тѣ театра, училища, болници, библіотики, чърковни изгоряха и въ слѣдъ толкозъ голѣми злощастія обаче, граждани-тѣ постоянствоваха и нерачеха да ся предадатъ, ако и да неможаха вече да живѣятъ на друго мѣсто освенъ въ зандани-тѣ. Свършеваніе-то на храната само принуди Ген. Улриха да ся предаде за да отърве населеніе-